

tropper overalt, hvor Angreb kan skee, naar vor Flaade ikke er istand til at møde den Flaade, der vil understøtte Angreb tillands; med en Modstand, der kan være af den Betydning, at den medfører en i alt Fald ikke altfor ulige Kamp. Her er altsaa ikke Tale om at slaae store løbende Udgifter fast for længere Tid, men kun om at indhente, hvad der staaer tilbage at indhente, hvad der er forsømt, og jeg vil oprigtig tilstaae, at jeg ikke kan erkjende, at der i den Henseende er skeet Flaaden Syld, i alt Fald ikke i Genhold til de Forordninger, vi ville stille til den, naar den skal bruges i en Kamp. Nu siger man: Dette kan være meget godt, men lader os da selv bygge dette Skib og lader os faae vort Bærfst udviklet saaledes, at vi selv kunne tilvejebringe det. Ganske vist skulde jeg være villig til at gaae ind derpaa, hvis vi havde begyndt derpaa for et Aar eller to Aar siden, og hvis vi havde nogen Udsigt til om et eller halvandet Aar at have det færdigt, som vi trænge til. Men naar Forholdene stille sig saaledes, at vi have noget Overordentligt at indhente, fordi der uheldigviis er forsømt noget Overordentligt, kan jeg ikke nøies med, hvad der vil følge af Forordningsforslaget under Nr. 36. Jeg troer, at det vil være nødvendigt at gjøre noget Overordentligt, og jeg tilstaaer ærligt, at jeg ikke skjønner, at Tilvejebringelsen af et Skib paa den Maade, som Forslaget under Nr. 35 medfører, paa nogenomhelst Maade kan bidrage til at svække vor Credit. Lader os dog være enige om, at vor Reservecand er ganske overordentlig stor, jeg vil endog snarere sige, at den er for stor, end at den ikke er stor nok. Det er imidlertid et andet Spørgsmaal, om den ikke kunde bestaae af heldigere Bæredipapirer, men saaledes som det foreligger for Dieblisset, er den sandelig stor nok og deraf at udtage, ikke, som det er udtalt fra flere Sider, flere Millioner, men kun det, der findes i Forordningsforslaget under Nr. 34, kan sandelig ikke være Noget, der i Virkeligheden kan svække vor Credit. Det kan heller ikke her nytte, mine Herrer, kun i een Henseende at ville være patriotisk og sige: Vi

maa vel betragte vore finantstille Egener og Kræfter og ikke overanstrenges os, thi ved Siden deraf staaer med samme Berettigelse Nødvendighedens Krav overfor, hvad vi have anvendt. Men have vi havt Raad til at anvende, hvad vi have anvendt paa Landhæren og hele Forsvarssystemet, maae vi virkelig ogsaa have Raad til at anvende det, der er nødvendigt for at bringe dette til dets rette Værdi; ellers frygter jeg for, at hvad der for mig allerede staaer saa dyrt, i en meget høi Grad vil blive dyrere. Det kan stundom, ja meget ofte være, at en Udgift, der gjøres rundelig, er en stor Besparelse, og det kan mulig være, og jeg tør sige med Bestemthed, at dette meget let kunde vise sig at være en overmaade stor Besparelse, eller i alt Fald, at Undlædselen kunde blive meget kostbar. Holdt vi alt dette for Die, bliver der, efter min Anskuelse, for dem, der kunne gaae ind paa disse Betragtninger, kun Gæt at gjøre, nemlig at stemme for Forslaget under Nr. 35. — Der staaer endnu kun Gæt tilbage; det er den bestemte Begring, som er fremkommen fra vor høitæredede Conscilspræsident med Hensyn til dette Forslag. Men, mine Herrer, naar den Tanke skulde gjøre sig gjældende, at dette kunde foranledige en Conflict mellem Rigsdagen og Regjeringen, som kunde have Betænklichkeiten, saa vil jeg dog bestemt have udtalt her, at jeg ikke seer nogen Nærlighed eller Mulighed for Sligt. Hvad er det da, vi gjøre ved at vedtage Forslaget under Nr. 35? Vi gjøre Ministeriet et Tilbud, der er fuldt af saa megen Tillid, at Ministeriet svarer os: Maae vi være frie for saa megen Tillid, thi vi føle det Ansvar, der ligger i den overordentlig store Tillid, som vises os, og vi ere helst frie for det. Det er dette, hvormed det dreier sig. Der er een Ting endnu, som jeg ret meget maa bede det høie Thing at lægge sig paa Hjerte, og det er den, at ligesom Ministeriet har et Ansvar, saaledes har Rigsdagen det ogsaa, og jeg vilde finde det meget sørgeligt, om det skulde vise sig, at det kunde siges: Rigsdagen bærer Ansvaret for, at vort Forsvar tilføies ikke har været istand til at understøtte vort Forsvar tillands, hvorpaa vi have anvendt saa meget,